

[Brusvang]

med dette, for det er vel trods alt nok en mindre ting i den store sammenhæng, men der har jo allerede i pressen været rejst mange og vægtige indsigelser. Jeg vil bare gerne have lov til at pege på, at det forslag, som benzinforhandlerne selv er kommet med, nemlig at man lukker tankstationerne om søndagen, og at man i øvrigt kun holder åbent fra 9 til 17.30, måske kan have en lige så god virkning. Vi må ikke glemme, at benzinforhandlerne i dette land kommer til at tabe penge på dette, fordi der bliver solgt mindre benzin, og det er jo også det, der er meningen. Samtidig sætter man afgiften op, og det vil altså sige, at benzinforhandlerne skal investere flere penge i det, der ligger i deres tanke. Det skal de gøre på forhånd, og derfor var der en rimelighed i at prøve på at imødekomme deres synspunkter, hvis det kunne have den samme virkning.

Jeg vil også gerne pege på, at det, så vidt jeg husker, fra Forenede Danske Motorejere har været fremhævet, at hvis man gennemførte en tvungen justering og eftersyn af motorerne, kunne der herigennem opnås væsentlige besparelser.

En af de principielle ting ved regeringens politik, som jeg godt vil tage anstand på, er dette, at det går ligesom en rød tråd gennem regeringens politik, at man vil hæmme noget, man vil bremse noget. All right, vi forstår godt begrundelsen herfor, men for at skabe balance savner vi at regeringen på visse punkter havde lagt forslag frem, der inspirerede, f.eks. til energibesparende foranstaltninger. Her tænker jeg specielt på dette, at hvis man fik lov til at lave energibesparende foranstaltninger i sit hus – nye, moderne oliefyr og andre energibesparende foranstaltninger – og derefter kunne trække dette fra på selvangivelsen for et beløb op til 15.000 kr., havde man derigennem fået noget, som inspirerede folk til direkte at lave noget, som sparede effektivt på energien.

Vi beklager også fra CDs side, at der ikke i regeringens udspil er noget, der ligesom inspirerer folk til at spare op. Jeg mener, at en af de ting, regeringen gerne vil have – og det vil vi da gerne støtte regeringen i – er, at forbruget sættes ned. En af de måder, man kan begrænse forbruget på, er ved at inspirere folk til at spare op, men så må man også honorere de mennesker, der sparer op, med

en eller anden form for skattebegunstigelse. Det har man ikke gjort.

Jeg havde gerne set, ligesom det blev fremhævet af hr. Poul Schlüter, at olieprisstigningerne, som jo trods alt er noget helt enestående, og som ikke kan sammenlignes med de prisstigninger, vi i øvrigt har i vort samfund, blev holdt uden for pristallet, og også jeg vil efterlyse, hvordan statsministeren vil reagere over for det løfte, som jeg har forstået at statsministeren har været med til at formulere på det seneste topmøde, om, at man skal søge at holde disse olieprisstigninger udenfor, så de ikke påvirker omkostningsniveauet, ikke påvirker lønpolitikken.

Med hensyn til besparelserne er det store tal, det erkender vi. Vi har aldrig fra CDs side været dem, der har råbt på, at der bare skal skæres ned. Vi har aldrig sådan slynget store tal ud, adskillige milliarder, som vi ønsker der blev skåret ned med på statsbudgettet, fordi vi har en meget klar fornemmelse af, at hver gang man skærer en milliard på statsbudgettet, skærer man nogle aktiviteter bort, og muligvis gør man det på en sådan måde, at det fører til øget arbejdsløshed; derfor behøver en besparelse i og for sig ikke at være et gode.

Nu siger regeringen nok så flot: vi sparer 2½ mia kr. på statsbudgettet, og vi sparer 4 mia kr. på de kommunale budgetter. Jeg synes egentlig, at det er for nemt, regeringen kommer om ved dette. Regeringen bør over for folketinget tilkendegive, hvor det er, regeringen kan spare 2½ mia kr. på statsbudgettet, uden at det går ud over beskæftigelsen.

Jeg må også tilstå – den bemærkning har jeg svært ved at holde tilbage – at man har en lidt forstemmende fornemmelse af, at det, man har lagt frem og vil have vedtaget nu, er afgifterne, og så formulerer man nogle store runde tal på nogle besparelser. Det ved man godt giver et vældigt slagsmål, et slagsmål, som muligvis fører til, at man overhovedet ikke kan blive enig, men man har sådan rent taktisk fået skudt det ud til efteråret, nemlig til efter nogle møder, som har en ganske særlig interesse for socialdemokratiet, og det synes jeg ikke er fair. Jeg synes, at hvis man virkelig vil skuldre så store besparelser, som der her er tale om, må man ud med sproget, og så må man sige: det er her og sådan, vi ønsker at spare.